

RETRO-SULISOK(K)

A hidaskürti alapiskolások iskolaújtsága
60 éves jubileum

A hidaskürti alapiskola régi épületei

Köszöntő

Ünnepelünk. A magyar iskolák újraindításának 60. évfordulóját, az iskolaépület átadásának 40. évfordulóját, valamint az épületek felújításának befejezését. Most, 2011-ben, hálás szívvel, szeretettel gondolunk a „magvetőkre“. Az ő emlékükhöz is tisztelgünk, és folytatjuk azt a munkát, amit ők 1950-ben elkezdtek. A történelem szinte megismétli önmagát – sok kihívással, gyakran elkeserítő, s néha megoldhatatlannak tűnő problémával kell megküzdenuünk.

Az iskola újraindításának 50. évfordulója volt a „nagy számadás“ első fontos megállója. Az azóta eltelt 10 esztendő is bővelkedett eseményekben. A vezetést várható és váratlan kihívások tették próbára. Iskolánk, a hagyományokhoz kötődve, a sikerekre alapozva, a megújulás útjára lépett. Célunk továbbra is a minőségi anyanyelvi oktatás biztosítása, az identitástudat megőrzése. Az anyanyelven történő ismeretszerzés lehet csak a tartós tudás, történelmi értékeink megismerése, nemzeti hagyományaink ápolásának és szeretetének alapja. Akik ebben az intézményben dolgoztak, tanítottak, mindenkor próbáltak helytállni, tudásuk legjavát adni. Új pedagógusok jönnek telve lelkesedéssel, a megfáradtak pedig pihenni térnek. A körforgás folyamatos, nincs megállás. Köszönet és hála jár mindazoknak, akik részesei voltak az iskola 60 évének, és mindig többet akartak annál, amit az adottságokból megvalósítani lehetett.

Kedves Olvasó! Ebben a kiadványban a múlt és a jelen pillanatait villantjuk meg Széchenyi István szép gondolatának tükrében: „*Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.*“

Hatvan év nagy idő. Mit is lehet kívánni erre az évfordulóra? További sikereket, kitartást, sok-sok tanítványt és legfőképpen hitet, szeretetet, türelmet ahhoz, hogy a kitűzött célokat megvalósíthassuk. Isten éltesse a Hidaskürti Alapiskolát és Óvodát! Legyen hosszú élete, sok-sok tanulója, alkotó kedvű tantestülete, hogy az elkövetkező években is betölthesse nemes hivatását!

Mgr. Dömény Andrea, az iskola igazgatója

A régi iskola épülete

Az új iskola – mai külsővel

Iskolánk vázlatos története

A Galántai járásban található 766 éves Hidaskürt községben 237 éve, vagyis 1774 óta folyik rendszeres oktatás. Az első iskolát Farkas Péter plébános szorgalmazására építették a hívek. A templom mellett található épületben egyetlen osztályt működtettek, ahol kántortanítók oktattak mintegy száz éven át. 1894-ben aztán lebontották a régi iskolaépületet, és helyébe új, emeletes, három tantermes iskolát építettek, kántortanítói lakással kiegészítve. Miután a község Csehszlovákiához került, a két világháború között bevezették a nyolcosztályos iskolakötelezettséget, ezért az épületet is bővíteni kellett. 1945 és 1949 között szünetelt a magyar tananyelvű oktatás községünkben, majd az újra indulás után 1953-ra annyira szűkké vált a régi épület, hogy több épületben zajlott az oktatás. 1957-ben a kisdédóvót tantermekké alakították át, így végre egy épületbe került minden terem, ám ekkorra már bizonyossá vált, hogy szükséges egy új, modern épületegyüttes építése. 1966 szeptemberében megkezdődtek a munkálatok, és 1969. szeptember 1-jén adták át az új iskolát.

Ez az iskola most ünnepi fennállásának 40. évfordulóját, az intézmény pedig 60. jubileumát. Az akkor modernnek ítélt, 4 épületből álló intézmény azóta sokat változott. 2005-ben egyik épületébe az óvoda költözött, ezért az iskolapark egy részét játszóparkká alakították, a '69-ben telepített fenyők, bokrok, nyírfák nagy része azonban továbbra is kellemes, varázslatos hangulatot biztosít az ide érkezőknek. 2009-ben az épületek ablakcseréjével megkezdődtek a restaurálási műveletek, amelyek tetőcserével és az épület újrafestésével zárultak.

Az iskola folyamatos modernizálása azonban sokkal többet jelent az épületek felújításánál. Az oktatás színvonalát nemcsak a modern technikai eszközök bevezetésével, az interaktív táblák használatával, a projekt- és számítógépes oktatás, illetve drámapedagógiai módszerek alkalmazásával igyekszünk emelni, hanem személyre szabott foglalkozások vezetésével is: a tehetséges tanulók fejlesztő tevékenységekben vesznek részt, a lemaradó tanulókat pedig pótoktatásban részesítjük, és megpróbálunk diáktársat, vidám hangulatú iskolai légkört teremteni. A kis iskolák fő erőssége éppen ebben rejlik: hiszen a kis létszámú osztályokban nem vesznek el a tömegben sem a tehetséges tanulók, sem a lemaradó diákok. Szakkörkínálatunkból szinte minden tanuló kivessi a részét: a kézműves-, angol-, gitár-, színjátékos-, sport-, lövész-, informatika- és irodalmi kör rendszeres érdeklődésre számíthat. 2008 óta Diákönkormányzat működik a felső tagozaton, ugyanekkor indult a Sulisok(k) c. iskolaújság is. A tanévet különböző kultúr- és sportrendezvényekkel igyekszünk megtűzdelni: az őszi és tavaszi sportnapon kívül minden évben szervezünk erdei iskolát, sítúrát és úszótanfolyamot, koncert-, múzeum- és színházlátogatást biztosítunk, évente három kultúrműsort állítunk össze (karácsony, 1848-as szabadságharc, anyák napja), a szomszédos kisiskolák meghívásával megünnepeljük a diáknapot és gyermeknapot, illetve osztály- és iskolakirándulásokon veszünk részt. A versenyekre való felkészítés szinte az egész tanévet átöleli, lehet az atlétikai, futball-, kiütösdí, szavaló-, mesemondó, szövegalkotó, szlovák-, kémia-, biológia-, matematikai-, történelmi, bibliai, rajz- vagy dalverseny. Az utóbbi években tanévenként több mint 50 versenyen vettünk részt, amiből nemzetközi, országos, kerületi és járási helyezéseink egyaránt születtek. Ez nagy büszkeség számunkra, mert a versenyeken való részvétel tükröt tart minden iskola színvonaláról, hiszen a felkészítésre szánt idő és energia mennyisége (a tulajdonképpeni „edzés”) nagyban eldönti a versenyek kimenetelét.

Világos tehát az iskolánk célja: minél képzetesebb és tájékozottabb tanulók nevelése, akik a tudás elsajátítása mellett azt is fontosnak tartják, hogy ragaszkodjanak szülőfalujukhoz.

Gágyor József munkáját felhasználva összeállította: *Petres Gabriella*

A hidaskürti iskola vázlatos története

- 1245 A község első okleveles említése
- 1759 A ledöböntött gótikus templom helyén barokk stílusú templom épül gróf Esterházy Károly egri püspök jóvoltából
- 1763 Egy földrengés megrongálta a templomot, de a püspök megjavíttatta
- 1773 Felépült a község plébániája (Hidaskürt ezidáig Hegy község fiókegyháza volt). Első plébánosa Hidaskürti Farkas Péter.
- 1774 A plébános szorgalmazására a hívek iskolát építettek a templom mellett. Egyosztályú iskola volt, kántortanítói a jegyzői tisztet is viselték. A tanárok az alábbi sorrendben érkeztek iskolánkra:
1. **Czinege József** – I. igazgató, kántortanító (1774 – ?)
 2. **Lamos Gáspár** – II. igazgató, kántortanító (? – 1810)
 3. **Lamos Károly** – III. igazgató, kántortanító (1810 – 1856)
 4. **Jedlicska János** – IV. igazgató, kántortanító (1856 – 1866)
 5. **Erdélyi Imre** – V. igazgató, kántortanító (1866 – 1891)
 6. **Erdélyi Imre ifj.** – VI. igazgató, kántortanító (1891 – 1934)
 7. **Holly Alajos** (? – ?)
 8. **Szabó Vazul** (? – ?)
 9. **Horváth Imre** – VII. igazgató, kántortanító (1902 – 1934)
- 1894 A régi iskolaépületet lebontották, helyébe új, emeletes háromtantermes iskolát építettek, benne kántortanítói lakással. Az épület homlokzatán aranyozott betűkkel ez állt: „Hidaskürti róm. kath. népiskola.”
- 1918 A község a Csehszlovák Köztársasághoz került
- 1923 A nyolcosztályos oktatás bevezetése, újabb tanárok érkezése:
10. **Erdélyi Erzsébet Tákos Frigyesné** (1929 – 1937)
 11. **Huszár Mária Horváth Imréné** (1898 – 1937)
- 1930 A község megszerzi a Sörháznak nevezett uradalmi épületet. Két nagy teremmel bővítik az iskolát és két tanítói lakást alakítanak ki. Az épület templomra néző homlokzatán domborművet helyeznek el, mely a gyermekeket magához hívó Jézust ábrázolja. A kép alatt a következő felirat áll: „Engedjétek hozzám a kisdedeket!”
12. **Kneif József** kántortanító (1934 – 1943)
 13. **Szabó Károly** (1934 – 1943)
 14. **Somogyi József** (1936 – ?)
 15. **Peller Etelka** (1937 – ?)
 16. **Bán Margit** (1937 – 1938)
 17. **Szabó Károlyné Hodúr Erzsébet** (1937 – 1942)
 18. **Krčné Nádasdi Margit** (1936 – ?)
 19. **Dudás Ferenc**, VIII. igazgató (1937 – 1945)
- 1938 A községet visszacsatolták Magyarországhoz
20. **Keszei Ilona** (1940 – 1943)
 21. **Morva Dénes** (1940 – 1944)
- 1945 A község újra Csehszlovákiához kerül, a magyar tannyelvű oktatást beszüntetik
- 1949 Újraindul a magyar nyelvű oktatás
22. **Kovács János** (IX.), a középiskola igazgatója (1950 – 1951)
 23. **Halász Zsuzsa** (X.), a nemzeti iskola igazgatója (1950 – 1951)
a középiskola igazgatója (1951 – 1952)
tanítónő (1952 – 1995)
 24. **Szalay Krisztina** (XI.), a nemzeti iskola igazgatója (1951 – 1953)
 25. **Soós Oszkárné Vörös Margit** (1950 – 1975)
 26. **Czirok Valéria** (1951 – 1952)

27. **Erdélyi Valéria** (1951 – 1952)
Somogyi József (XII.), a középiskola igazgatója (1952 – 1953)
az alapiskola igazgatója (1953 – 1973)
28. **Kutak Margit** (1952 – 1954)
29. **Párkány Antal** (1952 – 1954)
30. **Fazekas Edith** (1952 – 1955)
31. **Párkány Antalné Horváth Erzsébet** (1952 – 1955)
32. **Tátrai László** (1952 – 1955)
33. **Hornyácsek Károly** (1952 – 1956)
34. **Nagy Mária** (1952 – 1956)
35. **Culinka Jánosné Cservenka Erzsébet** (1952 – 1958)
36. **Varga Pál** (1952 – 1981)
37. **Horsicza Ferenc**, XIII. igazgató (1952 – 1970)
igazgatóhelyettes (1970 – 1973)
igazgató (1973 – 1990)

1953 Az iskolaépület egyre szűkebbnek bizonyult, már három helyen kellett tanítani: a földszintes iskolában, a Hepaj-féle házban és a Rózsa-féle házban.

38. **Kristóf József** (1954 – 1955)
39. **Nagy Magdolna** (1955 – 1957)
40. **Pék Lajos** (1955 – 1971)
41. **Ševčík Lászlóné Czafik Rozália** (1956 – 1993)
42. **Kirpál Veronika** (1957)
43. **Mórocz Gizella Hegedűs Istvánné** (1957 – 1959)
44. **Rences Dánielné** (1958)
45. **Rostás Piroska** (1957 – 1959)
46. **Bódis László** (1958)
47. **Ševčík László** (1958 – 1975, 1991 – 1997)
igazgatóhelyettes (1975 – 1990)
XIV. igazgató (1990. 2. 1. – 1991)

1957 A kisdédóvó két terméből két tantermet alakítottak ki, így végre egy épületbe került minden tanterem. Ám végleges megoldásnak ez sem számíthatott.

Az 1959/ 60-as iskolaév tantestülete

Alsó sor (balról): László Anna, Halász Zsuzsanna, Ševčík Rozália, Somogyi József (igazgató), Sárkány Ibolya, Hegedűs Istvánné Mórocz Gizella, Rostás Piroska

Felső sor (balról): Pék Lajos, Király Béla, Ševčík László, Varga Pál, Horsicza Ferenc, Szabados László, Sárkány Ferenc

48. Király Béla	(1959 – 1966)
49. Sárkány Ferencné Pál Ibolya	(1959 – 1992)
50. László Benőné Kovács Anna	(1959 – 1996)
51. Sárkány Ferenc	(1959 – 1996)
52. Szabados László	(1959, 1962 – 1967)
53. Bizmár Éva	(1960)
54. Kohajda Emilné Rózsár Ilona	(1960)
55. Löw Titusz	(1960 – 1963)
56. Katona Imréné	(1960 – 1964)
57. László Benő	(1961 – 1979)
58. Chemez Ágota Szatmár Miklósné	(1962, 1965 – 1967)
59. Kreizinger Imre	(1962 – 1973)
60. Horváth Dénesné Szolga Erzsébet	(1962 – 1984)
61. Schmidt Rozália	(1963)
62. Sidó Rozália	(1963)
63. Somogyi László	(1963)
64. Andrassy Tivadar	(1964)
65. Balkó Albert	(1964)
66. Balkó Albertné	(1964)
67. Keppert József	(1964)
68. Nagy Károlyné	(1964 – 1969)
69. Horváth Istvánné Gógh Irma	(1965 – 1970, 1989 – 2003, 2008 – 2009)
70. Író Ferenc	(1965 – 1966)
71. Lantainé Szabó Irén	(1965 – 1967)
72. Blazsek Béla	(1965 – 1973)
73. Major Ferenc	(1965 – 1981)

1966. szeptember 19-e: az új iskola alapkövetétele

Az új épület alapkövének letétele (Somogyi József igazgató beszéde)

RETRO-SULISOK(K)

60 éves jubileum

74. Mészáros Mária	(1967)
75. Molnár Imre	(1967 – 1973)
igazgatóhelyettes	(1973 – 1975)
76. Fonód Jolán	(1968 – 1969)
77. Mázsár László	(1968 – 1969)
78. Gajdosík Jenőné Németh Mária	(1968 – 1972, 1978 – 1993)
79. Kreizinger Imréné Jakócs Erzsébet	(1968 – 1972)
80. Hlavatý Károlyné Tóth Margit	(1968 – 2004)
1969. szeptember 1-je: az új, modern iskola átadása	
81. Galambos Ferencné Szabados Veronika	(1969 – 1971)
82. Oláh Veronika	(1969 – 1970)
83. Mislay István	(1969 – 1979)
84. Galambos Zoltánné Szabó Zsuzsanna	(1969 – 1985, 2003 – 2005)
85. Horsicza Ferencné Hogenbuch Margit	(1969 – 1991)

Az új épület első tanári kara (1969/ 1970)

Alsó sor, balról: László Anna, Hlavatý Margit, Somogyi József (igazgató), Oláh Veronika, Horsicza Ferenc (igazgatóhelyettes), Galambos Zsuzsanna, Horváth Erzsébet, Németh Mária

Középső sor: László Benő, Mislay István, Ševčík Rozália, Soós Margit, Kreizinger Erzsébet, Kreizinger Imre

Felső sor: Molnár Imre, Major Ferenc, Ševčík László, Sárkány Ferenc, Pék Lajos, Blazsek Béla, Varga Pál

86. Szatmár Erzsébet	(1970 – 1972)
87. Dobos Ferdinánd	(1970 – 1973)
88. Kelecsényi Nándorné Flaska Éva	(1970 – 2003)
1970. november 1-je: megnyílt az iskolai étkezdé

Az iskolai étkezdé első alkalmazottai

1971. februárjában volt az első szülői bál

89. Óvári Lászlóné Varjú Mária	(1971 – 2006)
90. Popluhár Éva	(1971 – 1972)
91. Šmelka Mária	(1971 – 1972)
92. Szabó Ilona	(1971 – 1972)
93. Mézes Istvánné Bodri Júlia	(1971, 1973)

1972. Tavasszal megkezdték az iskolakörnyék parkosítását. Novemberben az iskolában korszerűen berendezett fogorvosi rendelő nyílt.

94. Somogyi Júlia	(1972 – 1973)
95. Fodor Rudolf	(1972 – 1974)
96. Fodor Rudolfné Nyúl Katalin	(1972 – 1986, 2005 – 2009)

1973. júniusában elkészült az iskola futball- és futópályája.

97. Kaszás Júlia	(1973 – 1974)
98. Molnár Györgyné Kondás Borbála	(1973-tól máig)
99. Kosztolányi Béláné	(1973 – 1975)
100. Véghelyiné Chemez Zsuzsanna	(1973 – 1979)
101. Molnár Irén	(1974 – 1975)
102. Sípos Jánosné	(1974 – 1975)
103. Horváth József	(1974-től máig)
104. Barczy Tivadar	(1975 – 1976)
105. Kajos Zsuzsa	(1975 – 1976)
106. Kovács Gáborné	(1975 – 1976)
107. Mikovics Sándorné Zelinka Györgyi	(1975 – 1976)
108. Molnár Iván	(1974 – 1975)
109. Puskás Erzsébet	(1975 – 1976)
110. Papp Anna	(1975 – 1976)
111. Mačica Ferencné Kovács Éva	(1975 – 1976, 1986 – 1987)
112. Kiss Albertné Lovas Terézia	(1975 – 1999, 2001 – 2002)
113. Bodri János	(1975 – 1990, 2003 – 2004)

igazgatóhelyettes

114. Bugár Endréné	(1976 – 1977)
115. Varga Gyula	(1976 – 1977)
116. Esek József	(1976 – 1978)
117. Kulcsár Endréné	(1976 – 1978)
118. Hubert Lászlóné Valenszky Katalin	(1976 – 1987)
119. Sándor Márta	(1977 – 1978)
120. Juhász Róbert	(1977 – 1991)

XV. igazgató

121. Szetyinszký Veronika	(1978 – 1979)
122. Mészáros Józsefné	(1978 – 1979, 1983 – 1984)
123. Zelinka Julianna	(1979 – 1981)
124. Mórocz Károlyné	(1981 – 1982)
125. Prágai Ildikó	(1984 – 1985)
126. Száz Ildikó	(1984 – 1985)
127. Hegedűs Éva	(1985 – 1986)
128. Zelinka István	(1985 – 1990)
129. Karika Márta	(1986 – 1988)
130. Dömény (Kiss) Andrea	(1986 – 2007)

XVIII. igazgató

131. Fecske (Kürtössy) Kornélia	(2008. január 1-től máig)
	(1987 – 2003)

RETRO-SULISOK(K)

60 éves jubileum

132. Király Katalin	XVII. igazgató (2003 – 2007)
133. Pukkai Erika	(1987, 1989)
134. Slávik (Bodri) Edit	(1988 – 1989)
	(1988 – 1990, 2005-től máig)

1989. Az öreg iskola (Sörház) lebontása. A homlokzat feletti domborművet a templom külső falába helyezték át.

135. Takács (Varga) Zsuzsanna	(1989 – 2004)
136. Buják Ágnes	(1990 – 1991)
137. Venkovics Erika	(1990 – 1991)

Alsó sor (balról): Hlavatý Margit, Pukkai Erika, Fecske Kornélia, Ševčík László (igazgató), Bodri János (helyettes), Gajdošík Mária, Horsicza Margit, Takács Zsuzsa

Középső sor (balról): László Anna, Dömény Andrea, Kiss Terézia, Ševčík Rozália, Molnár Borbála, Sárkány Ibolya, Pék Éva, Óvári Mária

Felső sor (balról): Horsicza Ferenc, Horváth József, Sárkány Ferenc, Juhász Róbert

138. László Ildikó	(1991 – 1992)
139. Mészáros (Czajlik) Csilla	(1991-től máig)
140. Gágyor József (XVI.) igazgató	(1992 – 2003)
	(2003 – 2004)

1993. július 12. Az iskolaügyi felettes hatóság – a szülők és az iskola minden igyekezete ellenére – a szülők által telepített almáskertet „visszaadja volt tulajdonosának“.

141. Sipeki Ildikó	(1993 – 1994)
142. Dudás Lászlóné Mitlík Ilona	(1990-től máig)
143. Gágyor Józsefné Tóth Mária	(1993 – 2003)
144. Takács Katalin	(1994 – 1995)
145. Sipeki Andrea	(1996 – 1997)
146. Szokolci Renáta	(1996 – 1999)
147. Barcsi Gabriella	(1996 – 2003)
148. Juhos Tünde	(1997 – 2001)
149. Morvay Béla	(1997 – 1999)

150. Takács István	(1997 – 2001)
151. Hagony Péter	(1998 – 2003)
151. Takács Livia	(1999 – 2000)
152. Czajlik Andor	(1999 – 2000)
153. Szanyi Mária	(1999 – 2000)
154. Kontár Mária	(1999 – 2005)

Alsó sor: Takács Zsuzsa, Dömény Andrea, Barczy Gabriella, Horváth Irma, Mészáros Csilla, Gágyor Mária, Szanyi Mária, Óvári Mária

Középső sor: Bodri János (helyettes), Juhos Tünde, Fecske Kornélia, Dudás Ilona, Gágyor József (igazgató), Molnár Borbála, Hlavatý Margit, Kelecsényi Éva, Kontár Mária

Felső sor: Horváth József, Hagony Péter, Czajlik Andor

155. Polák Zsuzsanna	(2000 – 2003)
156. Godó Nikolett	(2000 – 2001)
157. Csillagné Krúg Mária	(2000 – 2001)
158. Fazekas Zsuzsanna	(2001 – 2002)
159. Szolga Éva	(2001 – 2002, 2004 – 2006)
160. Vankó Krisztián	(2001 – 2004)
	igazgatóhelyettes (2006-től máig)

2002. július 1-jétől az iskola jogalanyiséggel rendelkezik.

161. Mészáros Ágota	(2002 – 2003)
162. Toriška Jolán	(2002 – 2003)
163. Mázsár (Múcska) Andrea	(2002-től máig)

2003. július 1-től a két intézmény (iskola és az óvoda) egyesült.

164. Miklós László	(2003 – 2005)
165. Papp Tímea	(2003 – 2004)
166. Papp Éva	(2003 – 2004)
167. Csicsai Éva	(2003 – 2004)
168. Mészáros Attila	(2003)
169. Slivensky Zsuzsa	(2003 – 2008)
170. Czadró István	igazgatóhelyettes (2004 – 2005)

RETRO-SULISOK(K)

60 éves jubileum

171. Cservenka Etelka	(2004 – 2006)
172. Cservenka Károly	(2004 – 2006)
173. Nagy (Király) Denisza	(2004 – 2011)
174. Barica Győző	(2004-től máig)
175. Mező Ildikó	(2004, 2005)
176. Losonszky (Cservenka) Kinga	(2005-től máig)
177. Lulovics Andrea	(2005 – 2007)
178. Gerhart Anikó	(2005 – 2008)
2006. áprilisában az óvoda az iskola átalakított D pavilonjába költözött.	
179. Radványi (Sándor) Adél	(2006-től máig)
180. Szép Ágnes	(2006-től máig)
181. Jakubec Zsuzsa	(2007-től máig)
182. Petres (Csizmadia) Gabriella	(2008-től máig)
183. Szolgai Óvári Andrea	(2008-től máig)
2009. augusztusában elkezdődött az iskola felújítása (a község pályázatot nyert a felújításra) az ablakcserével, majd 2011-ben folytatódott a tető szigetelésével és a külső festéssel.	
184. Szlávik Antal	(2009-től máig)
185. Csanaky Rozália	(2009-től máig)
186. Bolla Judit	(2010-től máig)
187. Varjú Árpád	(2011-től máig)
2011. június 30-án befejeződött a felújítás.	

Alsó sor (balról): Radványi Adél, Mészáros Csilla, Csanaky Rozália, Dömény Andrea (igazgató), Mázsár Andrea, Petres Gabriella, Szolgai Óvári Andrea
 Felső sor (balról): Horváth József, Dudás Ilona, Jakubec Zsuzsanna, Slávik Edit, Barica Győző, Vankó Krisztián

Rövid krónikánkat Gágyor József munkája alapján állítottuk össze, bővítettük ki. Amennyiben bárki bármilyen hiányosságot, tévedést észre vesz, kérjük, jelezze! Köszönjük!

A tegnapokkal fogy az élet...

A költő mondja: *A tegnapokkal fogy az élet, a holnapokkal egyre nő.* A hidaskürti iskolára is vonatkozik ez, melynek 11 éven keresztül, 1992-től 2003-ig igazgatója, majd még rövid ideig tanítója voltam.

Felkértek, hogy emlékezzem az ott töltött évekre. Terjedelmi okokból szinte lehetetlen, hogy részletesen szóljak az iskola dolgos mindennapjairól, a tanulók versenyekre való felkészítéséről, kiváló szereplésükről az iskolai, a járási, az országos, sőt a nemzetközi versenyekben is, a színvonalas kultúrműsorokról, színdarabokról, a karácsonyi és gyermeknapi rendezvényekről, a színes farsangi bálokról, a felejthetetlen kirándulásokról, a sí- és úszótanfolyamokról, a baráti látogatásokról, izgalmas focimeccsekről, a megható ballagási eseményekről. Ezek emlékét számtalan fénykép őrzi, de emléküik fényképek nélkül is megmarad azok szívében, akik az iskola diákjai, az események közvetlen irányítói voltak. Ezekről egykori kartársaim tudnának a leghitelesebben megemlékezni.

Az újrakezdés 60. évfordulója nem egy befejezett időpont, hanem egy kis megálló életünkben. Visszatekintek: Az 1989-es rendszerváltást követően a Szlovák Köztársaság szuverenitásának kikiáltása után (1993) a hidaskürti iskola felett is Damoklész kardjaként függött az alternatív oktatás bevezetése, ami azt jelentette volna, hogy a magyar nyelven és még néhány tantárgyon kívül minden más tantárgy oktatása szlovák nyelven történt volna. A szülők és a pedagógusok összefogásának és tiltakozásának eredményeképpen a tervet nem sikerült végrehajtani. Mintha csak Kodály Zoltán szavai leltek volna visszhangra szívünkben: *Ne legyen kultúra magyarság és magyarság kultúra nélkül.* Hidaskürt és a vele szomszédos községek – Vízkelet, Feketenyék – századok viharát átérték, nyelvük és iskolájuk megmaradt. Az apák ereje, az anyák szíve gátat vetett a nemegyszer elsöpörni akaró áradatnak. A hidaskürti iskoláról ez a legszebb élményem! Példaadó emlék!

Az első osztályba történő beiratkozások alkalmából írtam a hidaskürti szülőknek az Emléklapra c. versemet:

Hidaskürt, falum, te szép, te drága,
Gyermekkorom tündérvilága,
Úgy ölel át a Dudvág karja,
Mint gyermekét az édesanyja.

A hűség nyelvét anyámtól kaptam,
Magyar szavakat virágzik ajkam.
Szent örökségem apám hitvallása:
Magyar gyermeket magyar iskolába!

További szép emlékek: 1995-ben a község fennállásának 750. évfordulójára rendezett műsorunk. Ezen az 1947-ben Magyarországra kitelepítettek közül is többen részt vettek. 1996. június 23-án a magyar nemzet honfoglalásának 1100. évfordulóját ünnepeltük meg méltó módon. Emlékezetes marad az 1998-ban szervezett rendezvény is, melyen a község címerét és zászlaját avatták fel, s ugyanekkor megemlékeztünk az 1848/1849-es forradalom és szabadságharc 150. évfordulójáról is. És akkor még nem is említettem a Józán Lajos esperesplébános Betlehem vagyok c. könyvéből történt összeállításunkat, a Józán Lajos irodalmi estet. Folytathatnám, a szereplők, segítők joggal megérdemelnék, hogy nevüket megemlítssem, nem teszem; valamilyen módon mindenki kivette részét az eseményekből.

Intézményünkben pedagógusok és nem pedagógusok munkaközösséget alkottunk. A maga helyén és területén mindenki fontos volt, értékét kinek-kinek az adta meg, ahogyan saját feladata végzésében helytállt. Az iskola varázsát – a mi esetünkben is – nem a tananyag, hanem annak előadása, azaz a tanítók és nevelők egyénisége szabta meg. Néha csüggedtünk, de aztán új erőre kaptunk. Tudatosítottuk, hogy bátran megoszthatjuk gondjainkat másokkal, a nagyobbik részük úgyis nálunk marad. Úgy éreztük és nyilván az

iskola jelenlegi alkalmazottai is úgy érzik, hogy felelősnek lenni – többek között s talán elsősorban – annyit jelent, mint emlékezni. A felelősség éppen ezért igen gyakran felelőtlenység is.

Az évforduló alkalmából köszönetet mondok mindazoknak, akik munkatársaim voltak: kartársaimnak, az iskola minden alkalmazottjának, a Szülői Szövetség elnökeinek és vezetőségi tagjainak, a község előljáróinak, a plébános úrnak, az egészségügyi központ orvosainak és nem utolsósorban a szülőknek, akik gyermekeiket a mi iskolánkba írták. És köszönetet mondok azoknak is, akik még csatasorban állnak, s végzik az iskola mindennapi feladatait. Nemes munkájukhoz kívánok jó erőt, egészséget és kitartást.

Mgr. Gágyor József

Az iskola újraindításának 50. évfordulója

Az emléklapok átadása

Köszönet a kollégáknak

Negyvenkét év után

Hatvanévesek a szlovákiai magyar alapiskolák. Hatvanadik születésnapját ünnepli a Hidaskürti Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola is. Ebből az alkalomból emlékszem én is az itt eltöltött évekre.

1969. szeptember 1-jén – én is, mint a kis elsősök – félve, de örömmel és nagy lelkesedéssel léptem át az új, modern iskola kapuját. Szerencsémre az itt tanító kollégák elfogadtak, és készségesen segítettek a kezdeti nehézségek leküzdésében. Fontos, hogy a munkahelyén jól érezze magát az ember. Szerencsémre az iskolában olyan emberek vettek körül, akik mint kezdő pedagógust megfelelően vezettek és irányítottak.

A frissen parkosított iskolaudvar

Ilyen hosszú idő távlatából visszatekintve sok minden jut az eszembe. Pályafutásom kezdetén kerültem az újonnan felépült iskolába. Örültünk a modernül felszerelt kémia- és biológialaboratóriumnak, a tágas osztálytermeknek. Tanítványaim mint szülők, sőt nagyszülők bizonyára emlékeznek arra, hogyan szépítettük az iskola környékét. A díszbokrok és fák ültetésére. Ennyi idő után ezek valóban már „élgig nőttek”. Sokat dolgoztunk a kísérleti kertben (az ún. Micsurin-kertben), a kis gyakorlati konyhában megtanultuk a főzés alapjait.

Lelkesedéssel és odaadással készítettem fel tanulóinkat a versenyekre, pl. az „Ismerd meg és véd!” versenyre vagy a geológiai versenyekre. Ma is szívesen emlékezem az itt eltöltött évekre. Tanítványaim a mai napig megmaradtak az emlékezetemben. Némelyik érzékeny lelke, halk szavúsága miatt, mások talpraesettséjük, ügyességük révén. Tanítványaim közül most sokan nővéreként ápolják a rászorulót, mérnökként házat terveznek, kőművesként felépítik azt, bolti eladóként készségesen és udvariasan szolgálnak ki. Nem szabad kihagynom azokat sem, akik földművesként azért fáradoznak, hogy asztalra kerülhessen a mindennapi kenyerünk, zöldségünk, gyümölcsünk. Több tanítványom a pedagógiai pályát választotta, hogy az utána következő nemzedéket is az anyanyelv szeretetére és emberségességre nevelje, de sokan főállású édesanyaként fáradoznak ugyanezért. Minden tanítványom külön egyéniség volt, akikre nem lehet nem emlékezni.

Az évforduló alkalmából azt kívánom a hidaskürti alapiskolának, hogy még hosszú-hosszú évtizedekig magyar nyelven folyjék a tanítás, és adjon otthont olyan pedagógusoknak és diákoknak, akik örömmel és büszkén vállalják nemzeti hovatartozásukat.

Galambosné Szabó Zsuzsanna

1969 szeptemberétől 1985 júliusáig működtem a hidaskürti alapiskolában biológusként és a munkára való nevelés tanítójaként. Az itt eltöltött évek alatt öt osztálynak lehettem osztályfőnöke. 1985-től a galántai alapiskolában folytattam tevékenységemet egészen 2003-ig. Nyugdíjas pedagógusként még két évet töltöttem a hidaskürti alapiskolában, 2003 és 2005 között. Ekkor már a volt tanítványaim gyermekeit tanítottam.

A Micsurin-kert szorgos művelői

Gondolatok egy évforduló jegyében

Tiszteljük a tudást, az érveket,
Becsüljük egymást és az életet.
Szívemben örök emléket hagyott
az itt töltött munkanapok.

Hatvan éves évfordulót ünnepel az iskola, melynek én is tagja lehettem. Hosszú időt töltöttem itt, a falak között, s nagyon szomorúan léptem ki a kapuján. Annyi év lelkes tanítás után nehéz volt letenni a lantot.

Szinte kisiskolás korom óta tanító szerettem volna lenni, s ha újra kezdhethetném, ma sem tudnék mást választani. Nekem az életem, lételemem volt az iskola, a tanítás, a gyerekek. Jó érzés találkozni régi tanítványokkal, akik boldogan mesélik, hogy gyermekeik, sőt már az unokájuk is ide jár ebbe az iskolába. Jó iskola ez, jó volt itt lenni. Matematika-kémia szakosként főleg matematikát tanítottam, amely tantárgy bizony nem tartozik a kedvencek közé, de úgy gondolom, ha a tantárgyat nem is, mint pedagógust, mint embert elfogadtak a tanítványaim. Az együtt töltött órák sok széppel, örömmel, és persze gonddal is fűszerezték életemet. Ma is szeretettel gondolok minden tanítványomra. Köszönöm szorgalmukat, munkájukat, kitartásukat.

Tudomásul vettem, hogy én is megöregedtem, de csak testben, lélekben ma is itt vagyok a diákok között. A stafétabotot most már átvették a fiatalok. Építik, szépítik, vigyáznak az iskola hírnevére.

Emlék és üdvözlét minden kedves kollégámnak, akikkel 1972 – 1987 és 2005 – 2009-es években szerettük, gyötörtük egymást és a gyerekeket – a GYEREKEKÉRT! Tisztelettel emlékezek azon kollégákra is, akik már nem lehetnek itt közöttünk. Ők már egy égi iskola folyosóján sétálva ünnepelnek velünk.

Köszöntöm hát én is ezt az iskolát, ahol családias, baráti légkör van, ahova még most is szívesen visszatérek egy-egy ünnepélyre, beszélgetésre, régi tanítványokkal való találkozásra. Remélem, hogy még sok diák fog kapni itt útravalóul Tudást, Szeretetet, Egymás iránti Tiszteletet, Bölcsességet és magyar Önérzetet! Kívánom, hogy az is szép és emlékezetes legyen!

„Tanulj a tegnaptól, élj a mának – és reménykedj a holnapban.“

(Albert Einstein)

Tisztelettel: Fodor Katalin

Az 1974/ 1975-es tanév tanári kara

Alsó sor (balról): Halász Zsuzsanna, Horváth Erzsébet, Galambos Zsuzsanna, Molnár Imre (igazgatóhelyettes), Horsicza Ferenc (igazgató), Horsicza Margit, Hlavatý Margit, Molnár Borbála

Középső sor (balról): Fodor Rudolf, Fodor Katalin, Molnár Ilona, Ševčík Rozália, László Anna, Soós Margit, Sipos Jánosné, Csemez Zsuzsa, Óvári Mária

Felső sor (balról): Varga Pál, Horváth József, Major Ferenc, Ševčík László, Mislav István, László Benő, Molnár Iván, Sárkány Ferenc

Visszatekintés

Itt van az ősz, itt van újra... – tanulja, mondja az egyik kis unokám, én boldogan hallgatom, elgondolkodva, hogy én bizony mást magoltam gyermekkoromban, olyan nyelven, amit nem értettem. Amikor sok nehézség, megaláztatás után végre megnyílt Hidaskürtön is a magyar nyelvű iskola, boldogan ültünk be a kopott padokba és örültünk, hogy értjük tanítónk szavát.

Telt-múlt az idő, én elvégeztem a pedagógiai iskolát, és szorongva álltam már mint tanító néni a gyerekek elé. A legkisebbeket tanítottam sok-sok éven át. Nagyon szerettem a munkámat, a gyerekeket. Év végén szomorúan búcsúztam az osztálytól, de jött a szeptember, és én boldogan zártam az új gyerekeket a szívembe. A sok év alatt, amit szülőfalumban tanítottam, találkoztam ügyes, szorgalmas és kevésbé jó tanulókkal, de én igyekeztem őket egyformán szeretni, amit ők viszonyoztak. Máig ha találkozom volt tanítványommal, boldogan öleljük meg egymást, és örömmel hallgatom végig élettörténetüket, sikereiket. A tantestület tagjaihoz is csak szép emlékek fűznek: annak ellenére, hogy nagy csapat voltunk, segítettük, szerettük egymást. Persze voltak problémák, mint mindenütt, de a dolgok mindig megoldódtak.

Így, nyugdíjasan, csak a jó és a szép maradt meg emlékeimben. A továbbiakban sok-sok sikert, tehetséges, okos gyereket kívánok a hidaskürti iskolának. Szeressék, becsüljék a magyar nyelvet! Legyenek büszkék magyarságukra!

Horváth Erzsébet

Az új épület első kisdíákjai

Alsó sor (balról): Bodó Júlia, Szolga Ilona, Szolga Katalin, Kiss Andrea, Kubik Mária, Horváth Erzsébet tanító néni, Farkas Éva, Hrecska Katalin, Hodúr Judit, Lovas Erika, Kristóf Rozália

Felső sor (balról): Horváth Miklós, Takács Tibor, Szabó Piroska, Burián Éva, Dobrovodský Béla, Marafkó Péter, Mázsár Attila

Emlékezem...

„A hivatás talán olyan, mint a szülőföld szeretete... valami végzetes kapcsolat, mely az embert a dolgokhoz fűzi.” (Flaubert)

Amikor leültem, hogy pár sort írjak, hirtelen könnybe lábadt a szemem. Elérzékenyültem. Eszembe jutott az a nap, amikor kis elsősként az udvaron izgatottan sorakoztunk fel, majd Horváth Erzsébet tanító néni vezetésével az osztályba léptünk. Boldogok voltunk, hiszen mi voltunk az első elsősök az új iskolában. Minden csodálatos volt – a padok, a tábla, az óriási folyosó... Büszkén mondhatom, hogy nagyon jó volt ebbe az iskolába járni. Az új szaktantermekben a legmodernebb segédeszközöket használtuk nemcsak a biológia órákon, hanem fizikán, kémián, munkára nevelés órán is. A tágas és jól felszerelt tornaterem pedig egyszerűen csodás volt.

Majd a gimnáziumi és egyetemi tanulmányaim befejezése után úgy hozta a sors, hogy pedagógusként visszatértem egykori iskolámba. A fák és a bokrok is „felnőttek” ezalatt, akárcsak én. Kollégák lettünk volt tanítóimmal és édesanyámmal is. Eleinte furcsa volt számomra ez a helyzet, de támogattak mindenben, így hamar sikerült beilleszkednem. Azóta pedig eltelt 25 év – az én volt tanítóim nyugdíjba vonultak, helyettük pedig fiatalok jöttek, akik közül bizony sokukat már én is tanítottam. Szeretettel emlékezem vissza minden kedves kollégára, hiszen naponta együtt voltunk – megbeszéltük gondjainkat, problémáinkat, szerveztük a rendezvényeket, készültünk a versenyekre, ünnepélyekre, kirándultunk, szórakoztunk... Vannak, akik már sajnos nem lehetnek közöttünk, rájuk mindig nagy tisztelettel és szeretettel emlékezünk.

Amikor az egyetemre bejutottam, ott álltam egyedüli magyarként a sok szlovák társam között, akik elfogadtak, sőt tiszteltek azért, hogy magyarként a szlovák szakot választottam. Én már akkor eldöntöttem, hogy magyar gyerekeket szeretnék szlovákul tanítani. Ezt teszem már 26. éve régi kedves iskolámban. A '90-es években járási metodikusként is dolgozhattam. A szlovák versenyeken több diákom is sikeresen szerepelt. Nagy öröm ez egy pedagógus számára, hiszen érezheti, hogy van értelme a munkájának.

Azóta is teszem a dolgom – 2008-tól, az iskolareform bevezetése óta folyamatosan írja kis csapatunk a szlovák tankönyveket és munkafüzeteket. Ezenkívül a pedagógusok továbbképzésével is foglalkozunk (általában a nyári szünetekben). Külső munkatársként az Állami Pedagógiai Intézetben (ŠPÚ) és a NÚCEM projektjeiben is dolgozom.

Sok más diáktársammal együtt büszkén elmondhatom, hogy a magyar tannyelvű alapiskola látogatása, tanulmányaink anyanyelven való megszerzése biztos alapokkal láttak el minket, és gond nélkül megszereztük a diplománkat. Üzenem minden magyar szülőnek, hogy bátran vállalják fel magyarságukat, és adják meg gyermekeiknek azt a lehetőséget, hogy anyanyelvükön tanulhassanak, hiszen csak így tudnak igazán, akadálymentesen meríteni a tudás kincseiből. Türelemmel, szorgalommal és kitartással minden kitűzött célt elérhetünk, ha nagyon akarjuk. Bizonyítják ezt azok a tanítványaink is, akik magyar tannyelvű alapiskolában sajátították el a szlovák nyelvet és sikeresen leérettségiztek szlovák középiskolákban is.

Jubiláló iskolánknak kívánok további sikereket, sok-sok tanítványt és legfőképpen hitet, szeretetet, mert „félleg sem olyan fontos az, amit tanítunk, mint az, ahogy tanítjuk.” (Eötvös József)

Dömény (Kiss) Andrea

Emlékeim

Szinte hihetetlen, hogy a hidaskürti alapiskola ebben az évben ünnepli fennállásának 60. évfordulóját. Ez az évforduló alkalmat nyújt az emlékezésre. Én is ezt teszem most.

A kötelező katonai szolgálat után 1959 februárjában kinevezést kaptam ebbe az alapiskolába. Mint kezdő pedagógus a szlovák nyelv és testnevelés oktatásán kívül megbízást kaptam Somogyi József igazgatótól, hogy tanítsak be a tanulókkal magyar, szlovák és orosz dalokat a különböző ünnepségekre.

Az 1959/ 60-as tanévben nekem jutott az a megtiszteltetés, hogy tanítványaimmal (Cservenka Gita, Cservenka Mari, Morvay Gyöngyi, Lukovics Erzs, Róka Emma, Dudás Gabi, Dudás Éva, Flaska Éva, Renczés Éva, Lovas Mari, Kiss Márti, Sipeky Margit, Végh Zsuzsa, Pavel Magda, Kádár Margit, Mészáros Terézia) részt vettünk a Prágában megszervezett II. országos szpartakiádán. A fiatalabbak kedvéért megemlíteném, hogy abban az időben ez egy tömeges sportesemény volt, ahol a strahovi stadionon több ezer tornázó együtt lépett fel. Iskolánk tanulói (12 fiú és 16 lány) nemcsak részt vettek ezen az országos rendezvényen, hanem szabad idejükben ingyenesen megtekintették Prága nevezetességeit.

A szpartakiádára készülve

Kézilabdacsapat

A '60-as években a tanítóknak részt „illett” vennie a falu kulturális életében, ezért feleségemmel úgy döntöttünk, hogy a helyi Csemadok tagjaival színdarabot tanítunk be. Lovicsek Béla: Húsz év után c. színműve nagy sikert aratott a falu nézőközönségénél.

Mivel sportkedvelő ember vagyok, próbálkoztam megszerettetni a diákjaimmal is a sportot. Ezért fiú és lány kézilabda csapatot vezettem az iskolán. Sikereink közé tartozott, hogy csapatainkkal bejutottunk a járási döntőbe. Sportlövészetre és a honvédelmi versenyekre is rendszeresen felkészítettem az iskola tanulóit.

1975-től az iskola igazgatóhelyetteseként, majd 1990-től az iskola igazgatójaként próbáltam öregbíteni iskolánk hírnevét. 1995-ben részt vettem a szlovákiai pedagógusok expedícióján, ahol az olaszországi tűzhányókat (Vezúv, Etna stb.) figyelhettük meg. Erről az expedícióról videofelvétel is készült, az itt szerzett élményeimet megosztottam diákjaimmal a földrajzórán.

A 40 év, amit itt eltöltöttem ezen az iskolán, bővelkedett jóban és rosszban is. Ugyanakkor rengeteg tapasztalattal, élménnyel lettem gazdagabb. A sok-sok év alatt kollégáimmal együtt azon fáradoztunk, hogy minél jobban tanítsunk, és diákjaink minél jobb eredményeket érjenek el a tanulásban és az életben egyaránt.

Ševčík László, tanító

Honvédelmi verseny Galántán

Ép testben ép lélek

Több mint három és fél évtizede annak, hogy az 1974/ 75-ös tanévben mint kezdő pedagógus tértem vissza régi iskolám új falai közé. Az első évben egyedül, majd hosszú évek során Bodri János kollégával végeztük testnevelői tevékenységünket. Határtalan lelkesedéssel, bizonyítási szándékkal, nagy reményekkel indultunk a pályán, abban a hiszemben, hogy az előző időszak sikereiben gazdag sportéletét és hagyományait méltóképpen visszük tovább.

Legfontosabb célkitűzéseink között diákjaink mozgásszükségleteink kielégítése, a rendszeres testmozgás megkedveltetése, az egészséges életmódra nevelés, a közösségi szellem és a sportszerűségekre való nevelés szerepelt. A tornaórák keretén belül természetes követelmény volt a tananyag minél tökéletesebb elsajátítása. A sportjellegű érdekkörök és szakköri tevékenység biztosította a tehetségesebb tanulók továbbfejlődését. Évente szerveztünk iskolai fordulót, osztályok közötti bajnokságokat, sportnapokat, amikor a tanulók a kosárlabda, teremfoci, kiütösdí és más sportágakban is összemérhették erejüket. Megkülönböztetett figyelmet szenteltünk a rátermett tanulókkal való foglalkozásra. Több diákot készítettünk fel a körzeti, járási és kerületi versenyekre, akik közül nem kevesen kiváló eredményeket értek el. Legsikeresebb sportágként a sportok királynőjeként ismert atlétikát emelhetnénk ki. A különböző korosztályok egyéni és csapatversenyei során számos érmes, valamint előkelő helyezést értek el tanulóink. Számomra legemlékezetesebb az akkor Csehszlovák országos atlétikai bajnokság Vlašimban, amelyen Halász Piroska és Jankovics Margit diszkoszvetésben a 4. és 5. helyen végeztek. Fiúk és lányok egyaránt a rátermettségi többtusa versenyeken is sikeresen szerepeltek. Az ekkori idők sikerei közé tartozik, hogy az 1980-as csehszlovák szpartakiáda országos rendezvényre Prágába eljutott egy tizenkét tagú fiúcsapat.

A labdajátékok terén a fiúk közkedvelt szakága, a labdarúgás hozott szép sikereket hosszú évek során. A kispályás és nagypályás kategóriában is öregbítettük iskolánk hírnevét. A tehetséges focistákat a magasabb osztályokban szereplő egyesületekhez irányítottuk, ahol főleg az ificsapatok sikereiből vették ki részüket leginkább a szerdahelyi DAC-nál.

A diáklányok körében a legkedveltebb labdajáték a kiütösdí lett. Olyannyira, hogy évekkel később járási szinten többször is verhetetlenné váltak. Ezáltal a kerületi megmérettetésen is előkelő helyen végeztek.

Az alsó tagozatos tanulóink a „Három község sporttalálkozója” hagyományos rendezvényen Vízkeleten több alkalommal is elhódították labdarúgásban a vándorserleget és a legjobb góllövőnek járó

díjat.

Az egyes úszásnemek alapjait tanulóink az évente megvalósított úszótanfolyamokon sajátíthatták el. A környékbeli termálfürdők medencéiben, valamint a szeredi Fándly Alapiskola fedett uszodájában tartottuk az egyhetes úszásoktatást.

Amire viszont igazán büszkék lehetünk, az nem más, minthogy megszakítás nélkül az idén 37. alkalommal meg tudtuk szervezni a sítanfolyamot, miáltal több száz tanuló ismerkedhetett meg a lesiklás alapjaival. A kiképzés mellett felejthetetlen, kellemes élményekben volt részük. Barátságok szövődtek diákok és iskolák között. Megismerkedhettek Szlovákia előkelő turisztikai és üdülőközpontjaival, történelmi és kulturális nevezetességeivel. Sokan közülük a későbbiek során a magánéletben, esetleg a középiskolai tanulmányok idején kamatoztathatták tudásukat. Sokáig megmarad emlékezetünkben Hel'pa, Vrúcko, Dolný Smokovec, Škutovky, Donovaly, Liptovský Ján, Horní Bečva.

Az első sítúrán, Valaskán (1976-ban)

Feltétlenül meg kell említeni a kisebb-nagyobb sikerekkel működő egyéb sportjellegű szakkörök tevékenységét is: pl. a turisztikai kört, kerékpártúrákat, honvédelmi gyakorlatokat, ökölvívást, sportlövészetet, melyek keretén belül tanulóinknak hasznos időtöltésben, élményekben és sikerekben volt részük.

Hiányos lenne a visszatekintés, ha – a teljesség igénye nélkül – elfeledkeznénk a sikeres sportrendezvények és tanfolyamok szervezésében részt vevő pedagógusokról, akik az oktatói – nevelői tevékenységből kellőképpen kivették részüket. A képzést és oktatást illetően: Varga Pál, Ševčík László, Horsicza Ferenc, Major Ferenc, Bodri János, Mészáros Csilla, Baricza Győző kollégákra gondolok elsősorban.

A tanulók egészségügyi felügyeletéről több éven keresztül Dr. Szalay András és Horváth Júlia gondoskodott. Köszönet jár a mindenkori iskolavezetésnek. A lehetőségekhez mérten kellőképpen támogatták, segítették az iskola sportéletét, rendezvényeit. A kitűnőnek mondható feltételek mellett – foci- és futópálya, tornaterem, távolugró szektor – a szükséges segédeszközök, tornaszerek, sí- és turisztikai felszerelés biztosítása elősegítette a sporttevékenységet.

Összefoglaló soraimat annak reményében zárom, hogy a jövő nemzedéke ismét tudatosítja a rendszeres testmozgás szükségességét, és a jelenlegi mozgásigénytelen, elkényelmesedett időszaknak búcsút intve az egészséges életmód érdekében egyre többet mozog és aktívan sportol a mindenkor örök érvényű, címadó mondat igazát szem előtt tartva (Ép testben ép lélek). Sportnyelven elköszönve ehhez kívánok: **ERŐT! EGÉJSZÉGET!**

Horváth József

Az egyik alsó tagozatos kiütődi-csapat

Kerékpártúra Jókán

Negyvenegy éve nevelőnként

Kimondani is sok, de a negyvenegyedik évet kezdtem meg ebben a tanévben a pedagógusi pályán. Mielőtt a sors Hidaskürtre vezetett, már három ledolgozott év állt mögöttem. Az őrangyalom egy kis faluból, az ukrán határ mellől vezérelt ide, a férjem segítségével. Egy más világba kerültem, sok-sok ismeretlen ember, kolléga közé. Úgy emlékszem, könnyen alkalmazkodtam az új környezetembe, gyorsan beilleszkedtem kollégáim közé. Tudjuk, az egy más világ volt, megadott, előírt (és nem választott) feladatokkal, de én arra az időre is szívesen emlékszem vissza.

Gyermeknap Sórjásokon

Amikor ide kerültem, a napközi két csoporttal működött, később négy csoporttá fejlődött. Aztán újra két csoport lettünk, mivel sajnos egyre kevesebb lett a gyerek. A kezdetektől fogva Óvári Marikával dolgoztam együtt, egészen nyugdíjba vonulásáig. Az élet kereke megállíthatatlanul forog előre, múlnak az évek, szinte észrevétlenül. Azt veszem észre, hogy azok a kollégák, akikkel együtt kezdtem (vagy már itt voltak), lassan elmaradnak, nyugdíjba mentek. Mindig nagy tisztelettel és szeretettel gondolok vissza rájuk, de nyitott szívvel fogadom új kollégáimat is. Sokféle generációval dolgoztam együtt, ami rugalmasságra tanított. Van olyan tanítványom, akinek már a nagymamáját is tanítottam, pl. a táncs csoportban vagy a szpartakiádán. Mindig nagyon öröm tölt el, amikor találkozom a régi tanítványaimmal, de a mai „modern gyerekekkel” ugyanolyan könnyen megtalálom a hangot. Számomra ez az állandó alkalmazkodás teszi igazán élménydús kihívássá a munkát.

Biciklitúra az iskolai klubbal

Pillanatkép a napköziből

Nagyon sok kedves emlék, élmény köt ehhez az iskolához. Ennyi év után azt hiszem, mindenki már csak a szépre, a kellemesre emlékszik. Én mindig is szerettem, most is szeretem a hivatásomat. Talán azért van az, hogy nem tudom abbahagyni a tanítást, nevelést, és szívesen jövök minden tanévben, amíg szükség van rám és az egészségem megengedi. Már a hatodik iskolai évemet kezdem nyugdíjasként, és máig jó érzéssel tölt el, amikor az anyukák mondják vagy éreztetik, hogy meg vannak elégedve a munkámmal. A pedagógiai pályát csak szívvel lehet végezni, különösen azoknak, akik kisgyerekeket nevelnek. Nekem mindig ez volt a célom: megmutatni a gyerekeknek a szívemet. Remélem, sikerült.

Molnár Boriska, nevelőnő